

A Diósd Református Gyülekezetben március 28-án elhangzott alkalom leírt változata:

Lekció: János 12,12-19.

12 Másnap, amikor az ünnepre érkező nagy sokaság meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembé jön, 13 pálmaágakat fogtak, kivonultak a fogadására, és így kiáltottak: Hozsánna! Áldott, aki jön az Úr nevében, Izráel Királya! 14 Jézus pedig egy számárcsikóra találva, felült rá, ahogyan meg van írva: 15 „Ne félj, Sion leánya, íme, királyod jön, számárcsikón ülve.” 16 Tanítványai először nem értették mindezt, de miután Jézus megdicsőült, visszaemlékeztek arra, hogy az történt vele, ami meg volt írva róla. 17 Bizonyoságot tett mellette a sokaság, amely vele volt, amikor Lázárt kihívta a sírból, és feltámasztotta a halálból. 18 Ezért is vonult ki elé a sokaság, mert hallották, hogy ezt a jelt tette. 19 A farizeusok pedig így szóltak egymáshoz: Látjátok, hogy semmit sem tudtok elérni: íme, a világ őt követi!

Textus: János 19,16b-27.

Átvették tehát Jézust, 17 ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya-helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. 18 Ott megfeszítették őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. 19 Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. 20 A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. 21 A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: Ne azt írd: A zsidók királya, hanem ahogyan ő mondta: A zsidók királya vagyok. 22 Pilátus így válaszolt: Amit megírtam, megírtam. 23 A katonák pedig, amikor megfeszítették Jézust, fogták felsőruháit, elosztották négy részre, mindegyik katonának egy részt. Fogták köntösét is, amely varratlan volt, felülről végig egybeszőve. 24 Ezt mondták egymásnak: Ezt ne szakítsuk szét, hanem vessünk rá sorsot, hogy kié legyen! Így teljesedett be az Írás: „Elosztották ruháimat maguk között, és köntösömre sorsot vetettek.” Ezt tették a katonák. 25 Jézus keresztjénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. 26 Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll anyja és az a tanítvány, akit szeretett, így szólt anyjához: Asszony, íme, a te fiad! 27 Azután így szólt a tanítványhoz: Íme, a te anyád! És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány.

Igehirdetés: Mégis Király

Virágvasárnap Krisztus királyságát szoktuk ünnepelni. „Másképp Király”, szoktuk mondani. Másképp Király, mert szamárcsikón megy be Jeruzsálembe, alázattal érkezik. A tömeg ünnepli, talán félre is érti. Igen, félre érti, mert ugyanaz a sokaság, aki ott ünnepli, hogy „Hozsánna”, mintha ők skandálnák néhány nappal később, hogy „feszítsd meg”. A népfelség réme, a demokrácia torz tükre ez.

Ha Jézus bevonulása a másképp Király, akkor a mai textusunk, ami épp Virágvasárnap szól, a Mégis Király nevet kapja.

Három mozzanatban, közelítésben látszik meg, hogy Ő az Úr.

Az első kép a nagy totál. A nagy kép. A teljes kép. Pilátus elhíresült mondata: Amit megírtam, megírtam. Jézus Keresztjére fel van írva: „A Názáreti Jézus, a zsidók királya”. Mintegy a bűnét szokás felírni rá, elrettentésként. De mintha ebben a mondatban lenne egy visszavágás is a zsidó nép felé Pilátustól. Mintha a népet is büntetné. Ezért a főpapok, és zsidó vezetők Pilátus elé járulnak. Ne így írd, amit írtál. Nem jól írtad. Tedd idézőjelbe, mondanánk. Zsidók királya vagyok. ezt írd. Ő hányszor hangzott erővel az evangéliumban: „Én vagyok” - Jézus szájából. „Én vagyok az ajtó”, „Én vagyok a szőlőtő”. De itt most gúnyosan rá akarják aggatni. De nem, ez nem történhet meg. Amit megírtam, megírtam, mondja Pilátus. Három nyelven írja meg. Hozzá szokás tenni: a vallás - héber, a kultúra - görög, és a hatalom - latin nyelven. Ez viszont ritka a magyarázók szerint. Pilátus, tudtán kívül, de prófétai módon van jelen. Krisztus Király voltát hirdeti. Ő a Király. Fent és lent. Magasságokban és mélységekben. Távoli országokban és közeli történetekben. Nincs hely, ami az Ő királyságából kivonhatná magát. Krisztus egyetemes, mindenre kiterjedő módon Úr. Éppen most, amikor a kereszten szenved. Még a pokol kapui sem lehetnek elég erősek. Mert Ő épp a pokolra szállás pillanatai előtt van. Megízleli azt, mikor elhagyja Őt az Atyja. Kiissza azt a büntetést, amit mi emberek érdemelnénk. Pokolra megy, a rettenet helyére. Hogy ott is az Ő hatalmát hirdesse. Krisztus uralma egyetemes. Mindenekfelett való.

Most csak röviden: ezért nincs vasárnapi keresztyénség. Ezért nincs skizma, törés. Ezért vagy meghatározza a hitünk a világhoz való hozzáállásunk, vagy még sántít a hitünk. Vagy kihat a hitünk - és Krisztus királysága - mindenre az életünkben: pénzkezelés, házasság, gyermeknevelés, munkahely, szüleinkkel való viszony, vagy még sántít ez a dolog. De ha őszinték vagyunk, kinél nem sántít – éppen azért vagyunk itt, hogy ez változzon és gyógyuljunk.

A második kép Krisztus királyságáról a katonák, az osztozkodó katonák képe. 23-24. vers. Röviden: Pilátus szava: amit megírtam, megírtam, úgy maradt. Mennyivel inkább az Ószövetség, a Szentírás szavai....Hiszen olvasunk a megkeményedett szívű, sok borzalmat átélt/látó katonákról, akik osztozkodnak a napi koncon. A pénz, az apró javak a kérdés. Ők a hiénák a kereszt alatt. De az evangélista nem őket látja. Nem a borzalmat, az embertelen embert látja. Hanem zeng a zsoltáros éjben kereszt. És a 22 zsoltár elevenedik meg benne. „Köntösömre sorsot vetettek”. Ami történik, már az Ószövetségben meg van írva. Azaz: Isten Úr az Idő felett. Az Írások teljeseznek be. Úgy van, ahogy meg volt írva. Beteljesedett. Jézusban találkozik az Idő. A múlt és jövő. Betölt az idő, mondják az evangelisták.

Valaki úgy mondta: „a múlt jóval kevésbé lezárult, mint gondolnánk, és a jövő sokkal meghatározottabb, mint gondolnánk.” Más kontextusban hangzik el, de sokszor igaz. Velünk él 20-30-40 év története, régi sebek, amiket kaptunk, vagy amiket adtunk. Régi örömök vagy épp fájdalmak. Azonban Krisztusban gyógyul és helyére kerül a múlt. Reménytéljessé válik a jövő. Úr az idő felett. Az Írásokban gyógyulsz. Gyógyul a múltad. Mégiscsak lezárul. Változik a jövőd. Lehet mássá, mint amit szüleidtől örököltél. Épp Krisztus miatt, aki Úr az Idők felett.

Végül Krisztus leszól a keresztről. Ez az első szava ebben a szakaszban. „Asszony íme a te Fiad.” Majd a tanítványnak: „Íme a te anyád.” A gondoskodó támasz nélkül maradó Máriára tekint. És Jánost, a szeretett tanítványt rendeli mellé, hogy fogadja házába, gondoskodjon róla. A Király, aki nemcsak tér és idő ura, hanem a kapcsolatok, a mikrovilágunk, a legkisebb történések Ura. Az édesanya gondoskodás nélkül maradt volna. A Király látta. Mégis Máshogy Király. Mert általában az uralkodó nem tud egyszerre nagyban és kicsiben is látni. Az emberi nem, csak az isteni. Miközben végbe megy az ítélet a világ felett, miközben éppen szabadul az ember a bűn és pokol hatalmából, miközben Krisztus a kereszten marad, aközben az édesanyáról gondoskodik.

Kicsiny ember. Te és én. Akinek kis életét nagy események dobálják. Te, aki olykor azt hiszed egyedül vagy: a Mindenható gondoskodik rólad. A Király. Az egyedüli ÚR.

És végül: A keresztt alatt születik az első gyülekezet. János befogadja Máriát. A házába. Igen, elárulom csendes vágyamat. Szeretném, ha ebben a húsvéti időszakban különös izzást lenne a telefonszolgálatoknál itt Diósdon. Szeretném, ha a gyülekezeti tagjaink egymást felhívnák. Nem, nem mindenkit. Egy embert. Egyet. És megkérdeznék, hogy hogy vagy. Nem fogunk találkozni húsvétkor. Döbbenet. Nem is értjük igazán. De ahelyett, hogy ezen bánkódnánk, használjuk ki, hogy hívhatjuk egymást. Ha nem tudod a számát, hívj fel engem, és kérdezd meg. Vagy csak hívj fel, hogy felhívnál valakit, de nem tudod, hogy kit, és mondjam meg én, hogy kit. Jó, megmondom. Egy embert. Egyet.

Befejezem: Krisztus a Király. A terek, a világ, a nyelvek, a hatalmak felett. Az idő, a múlt a jövő felett. Ott trónol a kereszten. Mert ott győzte le a bűnt. Mert ehhez kellett az erő, a királyi hatalom. És Úr a te porszemnyi életed felett is. Ámen.

Javasolt ének: 276. Egyedüli reményem

Hirdetések:

- Áldott Nagyhétet kívánunk!

Áldás, Békesség!

Diósd, 2021.03.28.

Pogrányi Károly